

Nr 487

Av herr **Nelander m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 76, med förslag till förordning om handel med preventivmedel.*

I den utredning, som ligger till grund för regeringens proposition nr 76 med förslag till reglering av handel med preventivmedel, anför utredningsmannen beträffande automatförsäljningen, att skälen däremot ligger "väsentligen på det etiska planet, men vid sidan härav har man att beakta även ordningssynpunkter och estetiska synpunkter". Detta är onekligen riktigt. Men då förundrar man sig över att utredningsmannen — trots alla de skäl han anfört emot en automatförsäljning — likväl kommer fram till en rekommendation av en sådan, en rekommendation som inrikesministern i sitt förslag följt.

En mycket stor grupp medborgare — inte minst inom de kristna och ideella lägren — anser helt visst, att en i princip lössläppt automathandel med preventivmedel kommer att öka antalet tillfälliga sexuella förbindelser, särskilt bland ungdomen. För dessa folkgrupper skulle en lagfäst fri handel med preventivmedel i den utmanande öppna form som utomhusautomater innebär utgöra en allvarlig kränkning av deras livsåskådning. I denna tid, som inte minst för ungdomen är så rik på frestelser, har föräldrar och ansvarskännade målsmän och ungdomsledare rätt att fordra samhällets bistånd. I stället kommer det framlagda förslaget närmast att uppfattas som en samhällets sanktion av lösa förbindelser.

Det är anledning till förvåning, att trots den enligt departementschefens mening restriktiva hållning statsmakterna hittills intagit i denna fråga — den har ju inneburit att försäljning annorstädes än å apoteksinrättning kräver tillstånd av polismyndighet och att försäljning utomhus uttryckligen är förbjuden — så har enligt uppgifter ca 275 preventivmedelsautomater landet runt utplacerats. Ett stort antal av dessa har placerats i bekvämlighetsinrättningar.

I fråga om militärförläggningar har tydligen överordnade myndigheter varit synnerligen frikostiga och i stor utsträckning gett tillstånd till automatförsäljning, vilket man också har anledning att förvåna sig över.

De flesta remissinstanser har visserligen i princip tillstyrkt föreliggande förslag, men mycken tveksamhet har yppats. Det framgår att vissa firmor inom berörda bransch har fått tillfälle att remissvägen yttra sig. Men någon hänvändelse i frågan till exempel Frikyrkliga samarbetskommittén eller diakonistyrelsen synes inte ha gjorts. Denna uraktlåtenhet måste beklagas.

Varken i Norge eller Finland förekommer automatförsäljning; i Danmark

får automater endast uppsättas inomhus och då efter särskilt tillstånd.

De förslag som diskuterats i utredningen vad det gäller utplacering av automater — i järnvägs- och busstationer, offentliga toaletter, teatrar, biografier och folketshusanläggningar såväl som inom andra nöjesinrättningar etc. — anser vi vara förkastliga. Vårt att uppmärksamma är t. ex. gatukontorets i Stockholms remissyttrande, vars erfarenheter ”icke talar för lämpligheten av att i de offentliga bekvämlighetsinrättningarna medgiva försäljningsautomater”.

Preventivmedelshandeln som sådan är föremål för starkt delade meningar hos vårt folk. Uppenbart är emellertid, att den här ifrågasatta automat-handeln måste ur kristet etiska synpunkter te sig särskilt utmanande.

Med stöd av det anförda får vi föreslå,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts i proposition nr 76 framlagda förslag till Förordning om handel med preventivmedel.

Stockholm den 13 mars 1959

Eric Nelander

Yngve Hamrin

Einar Rimmerfors

Sam. Norup

Nr 488

Av herrar **Agerberg** och **Magnusson** i Borås, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 70, med förslag till lag med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad.*

Under hänvisning till denna dag väckta motioner angående fortsatt giltighet av hyreslagstiftningen får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 70 måtte antaga vid propositionen fogat Förslag till Lag med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad med den ändringen att lagen skall gälla till och med den 30 september 1960.

Stockholm den 17 mars 1959

Nils Agerberg

Tage Magnusson
i Borås